

[Arbejdsministeren.]

bejdsmarked på et så afgørende punkt som varigheden af og frigørelsen for kollektive overenskomster. Jeg kan føje til, at såvel LO som Dansk Arbejdsgiverforening har taget afstand fra dette forslag, og at ingen funktionærorganisation har givet tilslutning til indførelse af en sådan bestemmelse i funktionærloven.

Som konklusion af disse bemærkninger vil jeg gerne anføre, at der altså er punkter i de to partiers lovforslag, som jeg ikke kan tiltræde. Hvad de øvrige spørgsmål angår, er det min opfattelse, at regeringens lovforslag både er et bedre og sagligt rigtigere grundlag for en revision af funktionærloven. Når talen er om selve funktionærbegrebet, er jeg som allerede nævnt villig til fordomsfrit at drøfte dette problem.

Egon Jensen: Af de to foreliggende lovforslag har som tidligere nævnt det ene, nemlig venstres og de konservatives, været til første behandling i det høje ting. Udvalgsarbejdet resulterede som bekendt i en beretning, hvori formanden, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, oplyste, at arbejdet på grund af spørgsmålenes sene besvarelse ikke kunne tilendebringes i folketingsåret 1962-63, og at lovforslaget derfor ville blive genfremsat i indeværende folketingsår.

Når jeg nævner dette, er det for at afkræfte det, der kan være en antydning af i beretningen, nemlig at den højtærede arbejdsminister havde sinket udvalgsarbejdet. Der har været mange spørgsmål, som krævede indgående undersøgelser, og udvalget har fået de oplysninger, man har ønsket. Det var jo ikke mindst venstres og de konservatives repræsentanter, der på det sidste stillede spørgsmål — senest spørgsmål af 13. og 21. september, som blev besvaret inden månedens udgang. Det kan altså ikke bebrejdes den højtærede arbejdsminister, at svarene ikke er fremsendt inden for en rimelig tid.

Ved behandlingen i april af det af venstre og de konservative fremsatte lovforslag til-sagde jeg på mit partis vegne velvilje over for en del af de ændringer, som var foreslået. Det gjaldt ændringer, der tog sigte på at ajourføre funktionærloven på de områder,

hvor man allerede gennem forhandlinger på arbejdsmarkedet — og det gjaldt jo specielt HK-området — havde opnået yderligere forbedringer. Disse spørgsmål er der derfor ingen grund til at komme nærmere ind på.

Men jeg sagde også dengang, at dette ikke var nok, og at der måtte flere forbedringer med, hvis funktionærernes kår skulle være de bedst mulige. Jeg nævnte en række konkrete forslag, som måtte med i forhandlingen. Fra venstres og konservativ side blev der udtalt absolut velvilje over for disse spørgsmål, og man havde altså alle chancer for at medtage disse yderligere forbedringer ved en genfremsættelse af lovforslaget. Det har man ikke gjort; man har fremsat nøjagtig det samme lovforslag, som var til første behandling i april måned i år. Derfor kan man med rette have en begrundet mistanke om, at det nok gjaldt om at få nogle forbedringer med, som var opnået ved de faglige forhandlinger med de modstående arbejdsgivere, men at hovedformålet var at slå en breche i de fagretlige forhandlings- og organisationsregler.

I april sagde jeg om lovforslagets nr. 6, 7 og 8, at jeg ikke kunne tilsige særlig velvilje, og jeg vil gerne ved denne lejlighed forstærke dette ved at sige, at man fra mit partis side absolut ikke skal vente velvilje til gennemførelsen af disse ændringer.

Hvad angår nr. 6 i lovforslaget, der omhandler den særlige formandsparagraf, § 5 i hovedaftalen af 1960, om arbejdsgiverens ret til at holde overordnede funktionærer, der må betragtes som arbejdsgivernes tillidsmænd, uden for de kollektive forhandlinger vedrørende det øvrige personales løn- og arbejdsvilkår, er der efterhånden, som den højtærede arbejdsminister sagde, ved domstolsafgørelser skabt en ret fast opfattelse af, hvem en arbejdsgiver kan forlange holdt uden for kollektive forhandlinger, og herom er arbejdsmarkedets parter enige. Eventuelle misbrug vil jo til enhver tid kunne indbringes til domstolsafgørelse. Gennemføres dette forslag, ville det være et klart brud på de arbejdsretlige regler, der faktisk allerede findes inden for alle overenskomstområder; og at det, som den højtærede arbejdsminister nævnte, ville skabe vanskeligheder for arbejdslederne på